

Etorkizunerako liburu bat

Aspaldian garbitu gabeko txokoak eta urteetan ireki gabeko kutxak astintzea eragin du alarma egoeragatiko itxialdiak. Honelaxe iritsi da nire eskuetara ganbaran topatutako *Kapitala* liburua. Hauts artean ezkutuan ziren Marxen ideiak, 70eko hamarkadan sindikalgintzan aritutakoa izan genuen aitaren oharrekin batera. Preziorik ez duen aurkikuntza horietako bat izan da, utzitako maitasun herentziarekin batera.

Alarma egoeratik hamabost egunetara, Madrilgo gobernuak funtsezko jarduerak zehazten zituen dekretua argitaratu zuen; nolabait, jendartearen antolamendurako esentziazkoak iruditutako zitzaizkionak. Jarduera horietatik bada desadostasuna eragin duenik (armadaren presentzia esaterako), baina bada batasuna lortu duenik ere, gehienak, zaintza lanei loturikoak. Txalo artean hartu ditugun jarduera horiek guztiak, justuki azken hamarkadan zehar murrizketa eta pribatizazio handiak jasan dituztenak izan dira.

Ziurgabetasuna izan daiteke asteotan bizitzen ari garen emozioetako bat, bereziki, etorkizunean islatzen gaituzten begiradek zulo ekonomikora goazela diotelako. Sentipen honen aurrean, 'egunerokotasun berria' deritzon aroari aurre egiteko ezinbestekoa litzateke funtsezko jarduerak indartzea, jendarteak babesten dituenak izateaz gain, gisa honetako krisien aurrean euren sendotasuna giltzarri dela begi bistakoa delako.

Ez dakigu nola egokituko liratekeen Marxen ideiak egungo testuingurura, bereziki interesgarria litzateke zaintzari eta ingurumenari loturiko gaiak nola landuko litzuzkeen jakitea

Nahitaez, bizitzaren erroetara jo behar dugu, gure etxearen antolaketa nola birbideratuko dugun hausnartzera. Azken batean hori baita ekonomia, etxearen kudeaketa.

Ez dakigu nola egokituko liratekeen Marxen ideiak egungo testuingurura, bereziki interesgarria litzateke zaintzari eta ingurumenari loturiko gaiak nola landuko litzuzkeen jakitea. Ez dut uste errealitatean aplikatzeko teoria perfekturik existitzen denik, uneoro aldakorra den errealitateari egokitu beharrean gaudelako. Halarik ere, historiak erakutsi diguna jakitea eta sektore publikoaren pribatizazioak eragin dituen desparekotasunak identifikatzea, etorkizunari aurre egiteko ezinbestekoak direla uste dut.

Ganbaran egindako aurkikuntzak atzerakako begirada bat iradoki dit, hausnarketarako geldialdia. Dena dela,

IRATI LABAIEN EGIGUREN
EHU-KO IRAKASLEA

aurkitu ez dudanak ere zer pentsa eman dit. Hamaika elkarrizketatan jakintza eta ikuspuntu transmisioa izan baguenen ere, garai hartan langileen eskubideen aldarrikapenean murgildurik egon zen aitaren liburu gutxi topatu ditut. Gero-
ra jakin dudanez, bost egunez tortura gogorrek pairatu zituen, bere kide zen Arangoarekin batera (ARGIaren 2369. zenbakian modu xehean azaldu ziren gertaera haiek). Indarkeriazko testuinguru hartan desagertu omen zen etxeko liburutegi txikia. Naomi Klein idazlearen arabera, hainbatetan tortura saioetan erabiltzen diren tekniken helburua sistemaren kontrako ideiak deuseztatzea da, iragana ezabatzea. Autorearen arabera, azken bost hamarkadetan gertatu diren hainbat gerra, diktadura, hondamendi eta krisietan erabili den teknika izan da, 'shockaren doktrina' moduan ezaguna egin dena. Nolabait, muturreko egoeretan jendartearen blokeatuta dagoen bitartean, zerbitzu publikoen arplatzea eragin dutenak izan dira. Normala den legez, egun daukagun pandemia honek beldurra eragin du hainbaten artean. Espero dut, beldur horrek funtsezko jardueratzat hartu ditugun horien aldarrikapena egiteko adorea ez estaltzea. Nik, badaezpada, *Kapitala*-rekin batera utziko dut *Shockaren doktrina* ganbarako apalean, etorriko direnek jakin dezaten etorkizuna soziala izateaz gain, irmotasuna erakutsi behar dute berau defendatzeko. ●